Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 998/2003**

2003 m. gegužės 26 d.

dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų ne komerciniam naminių gyvūnėlių judėjimui, ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 92/65/EEB

(OL L 146, 2003 6 13, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2004 m. kovo 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 592/2004	L 94	7	2004 3 31
►M2	2004 m. rugsėjo 13 d. Tarybos sprendimas 2004/650/EB	L 298	22	2004 9 23
►M3	2004 m. lapkričio 19 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1994/2004	L 344	17	2004 11 20
►M4	2004 m. lapkričio 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2054/2004	L 355	14	2004 12 1
►M5	2005 m. kovo 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 425/2005	L 69	3	2005 3 16
►M6	2005 m. liepos 25 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1193/2005	L 194	4	2005 7 26
►M7	2006 m. sausio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 18/2006	L 4	3	2006 1 7
►M8	2006 m. balandžio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 590/2006	L 104	8	2006 4 13
►M9	2006 m. spalio 4 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1467/2006	L 274	3	2006 10 5
►M10	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 245/2007, 2007 m. kovo 8 d.	L 73	9	2007 3 13
►M11	2008 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 454/2008	L 145	238	2008 6 4
►M12	2008 m. lapkričio 18 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1144/2008	L 308	15	2008 11 19
►M13	Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 219/2009 2009 m. kovo 11 d.	L 87	109	2009 3 31
►M14	2009 m. rugsėjo 25 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr 898/2009	L 256	10	2009 9 29
►M15	2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 438/2010	L 132	3	2010 5 29
►M16	2011 m. rugpjūčio 30 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1153/2011	L 296	13	2011 11 15
►M17	2012 m. sausio 20 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 52/2012	L 18	1	2012 1 21
►M18	2013 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 517/2013	L 158	1	2013 6 10

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 998/2003

2003 m. gegužės 26 d.

dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų ne komerciniam naminių gyvūnėlių judėjimui, ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 92/65/EEB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį ir 152 straipsnio 4 dalies b punktą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydamiesi Sutarties ([3]) 251 straipsnyje nustatytos tvarkos, remdamiesi 2003 m. vasario 18 d. Taikinimo komiteto patvirtintu bendru tekstu,

kadangi:

(1) Gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų ne komerciniam naminių gyvūnėlių judėjimui iš vienų valstybių narių į kitas ir iš trečiųjų šalių, derinimas yra būtinas ir tik priemonės, patvirtintos Bendrijos lygiu, gali padėti pasiekti šį tikslą.

(2) Šis reglamentas skirtas gyvų gyvūnų, įtrauktų į Sutarties I priedą, judėjimui. Kai kurios jo nuostatos, visų pirma dėl pasiutligės, skirtos tiesiogiai apsaugoti visuomenės sveikatą, visos kitos – tik gyvūnų sveikatą. Šiuo atveju Sutarties 37 straipsnis ir 152 straipsnio 4 dalies b punktas yra tinkama teisinė bazė.

(3) Pastarųjų 10 metų padėtis dėl pasiutligės labai pagerėjo Bendrijoje po to, kai imta įgyvendinti lapių oralinės vakcinacijos programas regionuose, kuriuos paveikė laukinės faunos pasiutligės protrūkis šiaurės rytų Europoje, prasidėjęs 1960 m.

([1]) OL C 29 E, 2001 1 30, p. 239 ir OL C 270 E, 2001 9 25, p. 109.
([2]) OL C 116, 2001 4 20, p. 54.
([3]) 2001 m. gegužės 3 d. patvirtinta Europos Parlamento nuomonė (OL C 27, 2002 1 31, p. 55), 2002 m. birželio 27 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 275 E, 2002 11 12, p. 42) ir 2002 m. spalio 22 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje). 2003 m. balandžio 10 d. Europos Parlamento sprendimas ir 2003 m. balandžio 25 d. Tarybos sprendimas.

▼B

(4) Toks pagerėjimas lėmė, kad Jungtinė Karalystė ir Švedija atsisakė dešimtmečiais taikytos šešių mėnesių karantino sistemos, ją pakeisdamos kita, ne tokia griežta sistema, garantuojančia lygiavertį saugos lygį. Todėl Bendrijos lygiu reikėtų numatyti, kad speciali sistema būtų taikoma naminių gyvūnėlių judėjimui į tas valstybes nares pereinamuoju penkerių metų laikotarpiu ir kad Komisija, atsižvelgusi į įgytą patirtį ir Europos Maisto saugos tarnybos mokslinę nuomonę, tinkamu laiku pateiktų ataskaitą ir atitinkamus pasiūlymus. Taip pat reikėtų numatyti greitą procedūrą, laikinai pratęsiančią minėtą pereinamojo laikotarpio režimą, ypač jei moksliškai įvertinus įgytą patirtį paaiškėtų, kad laikotarpiai turėtų būti ilgesni nei tie, kurie yra nustatyti šiuo metu.

(5) Pasiutligė, kuri pasitaiko tarp mėsėdžių naminių gyvūnėlių Bendrijoje, paprastai paveikia gyvūnus iš trečiųjų šalių, kuriose paplitusi endeminė naminių gyvūnų pasiutligė. Todėl gyvūnų sveikatos reikalavimai, kuriuos valstybės narės paprastai taiko iš tokių trečiųjų šalių įvežamiems mėsėdžiams naminiams gyvūnėliams, turėtų būti atitinkamai sugriežtinti.

(6) Tačiau turėtų būti apsvarstytos nukrypti leidžiančios nuostatos juos vežant iš trečiųjų šalių, kurios pagal gyvūnų sveikatos būklę priklauso tam pačiam, kaip ir Bendrija, geografiniam regionui.

(7) Sutarties 299 straipsnio 6 dalies c punktas ir 1973 m. kovo 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 706/73 dėl Bendrijos tvarkos, skirtos prekybai žemės ūkio produktais ir taikomos Lamanšo sąsiaurio saloms bei Meno salai ([1]), numato, kad Bendrijos veterinarijos teisės aktai taikomi Lamanšo sąsiaurio saloms ir Meno salai, kurios dėl šios priežasties šiame reglamente turi būti laikomos Jungtinės Karalystės dalimi.

(8) Turėtų būti taip pat nustatyta gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų ne komerciniam judėjimui gyvūnų rūšims, kurie neserga pasiutlige arba kurių pasiutligės ir kitų ligų, turinčių įtakos I priede pateiktoms gyvūnų rūšims, epidemiologija nėra reikšminga, teisinė sistema.

(9) Reikėtų, kad šis reglamentas būtų taikomas nepažeidžiant 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 338/97 dėl laukių gyvūnų ir augalų rūšių apsaugos, reglamentuojančios jų prekybą ([2]).

(10) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinas priemones reikėtų patvirtinti pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijai suteiktų įgyvendinimo įgaliojimų vykdymo tvarką ([3]).

([1]) OL L 68, 1973 3 15, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1174/86 (OL L 107, 1986 4 24, p. 1).
([2]) OL L 61, 1997 3 3, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimas, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2476/2001 (OL L 334, 2001 12 18, p. 3).
([3]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

(11) Esami Bendrijos gyvūnų sveikatos reikalavimai ir, konkrečiai, 1992 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 92/65/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius prekybą Bendrijoje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis ir embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 90/425/EEB A priedo I dalyje, bei jų importą į Bendriją ([1]), iš esmės taikomi tik prekybai. Siekiant išvengti atvejų, kai komerciniais tikslais vežami naminiai gyvūnėliai apgaulingai ir slapta vežami tarsi ne komerciniais tikslais kaip apibrėžta šiame reglamente, Direktyvos 92/65/EEB nuostatos dėl gyvūnų rūšių, nurodytų I priedo A ir B dalyse, judėjimo turėtų būti peržiūrėtos, kad būtų užtikrintas jų vienodumas su šiame reglamente pateiktomis taisyklėmis. Tuo pačiu tikslu turėtų būti numatyta galimybė apibrėžti didžiausią gyvūnų skaičių, kuris gali būti vežamas kaip numatyta šiame reglamente ir kurį viršijus bus taikomos prekybos taisyklės.

(12) Šiame reglamente numatytos priemonės skirtos užtikrinti pakankamą saugos lygį dėl su sveikata susijusių pavojų. Šios priemonės nekelia nepagrįstų judėjimo kliūčių, susijusių su jį reglamentuojančia taikymo sritimi, kadangi yra pagrįstos ne vienos grupės ekspertų, su kuriais šiuo klausimu buvo konsultuotasi, išvadomis ir ypač Veterinarijos mokslinio komiteto ataskaita, paskelbta 1997 rugsėjo 16 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Šis reglamentas nustato gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus ne komerciniam naminių gyvūnėlių judėjimui, ir taisykles, taikomas atliekant tokio judėjimo patikrinimus.

2 straipsnis

Šis reglamentas taikomas naminių gyvūnėlių rūšių, išvardytų I priede, judėjimui tarp valstybių narių arba iš trečiųjų šalių.

Jis taikomas nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 338/97.

Šis reglamentas neturi įtakos nuostatoms, pagrįstoms sprendimais dėl klausimų, išskyrus klausimus, susijusius su gyvūnų sveikatos reikalavimais, ir skirtoms apriboti tam tikrų rūšių ar veislių naminių gyvūnėlių judėjimą.

([1]) OL L 268, 1992 9 14, p. 54. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1282/2002 (OL L 187, 2002 7 16, p. 3).

▼B

3 straipsnis

Šiame reglamente:

a) „naminiai gyvūnėliai“ – I priede išvardytų rūšių gyvūnai, kuriuos vežasi jų savininkas arba fizinis asmuo, savininko vardu už juos atsakantis vežimo metu, ir kurie nėra skirti parduoti ar perleisti kitam savininkui;

b) „pasas“ – bet koks dokumentas, pagal kurį galima aiškiai identifikuoti naminį gyvūnėlį ir kuriame yra įrašų, pagal kuriuos būtų galima aptikrinti jo statusą šio reglamento atžvilgiu, ir kuris turi būti sudarytas pagal 17 straipsnio antrąją pastraipą;

c) „judėjimas“ – bet kuris naminio gyvūnėlio judėjimas tarp valstybių narių arba jo įvežimas ar pakartotinis įvežimas į Bendrijos teritoriją iš trečiosios šalies.

4 straipsnis

1. Pereinamuoju aštuonerių metų laikotarpiu nuo šio reglamento įsigaliojimo I priedo A ir B dalyse išvardytų rūšių gyvūnai laikomi identifikuoti, jeigu jie turi:

a) aiškiai įskaitomą tatuiruotę; arba

b) elektroninę identifikavimo sistemą (atsakiklį).

▼M15

Jeigu pirmos pastraipos b punkte nurodytas atsakiklis neatitinka Ia priede nustatytų reikalavimų, naminio gyvūnėlio savininkas arba savininko vardu už jį atsakingas fizinis asmuo bet kurio patikrinimo metu turi pateikti tokio atsakiklio skaitymui būtinas priemones.

▼B

2. Neatsižvelgiant į gyvūno identifikavimo sistemos formą, taip pat yra numatoma nuostata dėl informacijos, pagal kurią būtų galima nustatyti gyvūno savininko pavardę ir adresą, pateikimo.

3. Valstybės narės, kurios reikalauja, kad gyvūnai, įvežami į jų teritoriją, išskyrus karantiną, būtų identifikuojami pagal 1 dalies pirmosios pastraipos b punktą, šios nuostatos gali laikytis ir pereinamuoju laikotarpiu.

4. Pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, vienintele gyvūno identifikavimo priemone pripažįstamas metodas, minimas 1 dalies pirmosios pastraipos b punkte.

II SKYRIUS

Judėjimą tarp valstybių narių reglamentuojančios nuostatos

5 straipsnis

1. Jei yra vežami, I priedo A ir B dalyse išvardytų rūšių gyvūnai, nepažeidžiant 6 straipsnyje nustatytų reikalavimų, turi būti:

a) identifikuojami pagal 4 straipsnį, ir

▼M15

b) vežami su pasu, kurį išdavė kompetentingos institucijos įgaliotas veterinarijos gydytojas, patvirtinančiu, kad:

i) atitinkamam gyvūnui atlikta galiojanti vakcinacija nuo pasiutligės, kaip nurodyta Ib priede;

ii) prireikus, atitinkamam gyvūnui buvo taikytos prevencinės sveikatos priemonės dėl kitų ligų.

Siekdama užtikrinti kitų nei pasiutligė ligų, kurios galėtų plisti dėl naminių gyvūnėlių judėjimo, kontrolę, Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 19b straipsnį bei laikydamasi 19c ir 19d straipsniuose nustatytų sąlygų, gali patvirtinti pirmos pastraipos b punkto ii papunktyje nurodytas prevencines sveikatos priemones. Tos priemonės turi būti moksliškai pagrįstos ir proporcingos dėl tokio judėjimo kylančiai šių ligų plitimo grėsmei.

▼B

2. Valstybės narės gali leisti, kad jaunesni kaip trijų mėnesių amžiaus I priedo A ir B dalyse išvardytų rūšių gyvūnai būtų vežami nevakcinuoti, jeigu juos lydi pasas ir jei jie nuo gimimo toje vietoje, kurioje buvo laikomi, neturėjo sąlyčio su laukiniais gyvūnais, kurie galėjo būti infekuoti, arba jeigu jie vežami kartu su savo motinomis, nuo kurių jie vis dar yra priklausomi.

6 straipsnis

▼M15

1. Iki 2011 m. gruodžio 31 d. I priedo A dalyje išvardytus naminius gyvūnėlius leidžiama įvežti į Airijos, Maltos, Švedijos ir Jungtinės Karalystės teritoriją tik laikantis šių reikalavimų:

— jie turi būti identifikuoti pagal 4 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos b punktą, išskyrus atvejus, jei iki 4 straipsnio 1 dalyje nurodyto aštuonerių metų pereinamojo laikotarpio pabaigos paskirties valstybė narė taip pat pripažįsta identifikavimą pagal 4 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos a punktą, ir

▼B

— juos turi lydėti pasas, kurį išduoda kompetentingos institucijos įgaliotas veterinarijos gydytojas, patvirtinantis, kad laikomasi 5 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimų ir kad patvirtintoje laboratorijoje ištyrus mėginį neutralizacijos metodu nustatytas bent jau 0,5 tarptautinių vienetų viename mililitre antikūnų titras, tyrimus atliekant laikotarpiais, nustatytais nacionalinėse taisyklėse, kurios galioja 25 straipsnio antrojoje pastraipoje nurodytą dieną.

Antikūnų titravimo tyrimą reikėtų pakartotinai atlikti gyvūnui, kuriam po tokio tyrimo buvo reguliariai atliekama vakcinacija 5 straipsnio 1 dalyje numatytais laikotarpiais nedarant pertraukų, kaip numatyta vakciną gaminančios laboratorijos vakcinacijos protokole.

Paskirties valstybės narės gali leisti netaikyti šios dalies pirmoje pastraipoje numatytų vakcinacijos ir antikūnų titravimo reikalavimų naminiams gyvūnėliams, vežamiems tarp ►M2 šių keturių valstybių narių ◄, laikantis nacionalinių taisyklių, kurios galioja 25 straipsnio antroje pastraipoje nurodytą dieną.

▼B

2. Išskyrus ypatingus atvejus, kuriems kompetentinga institucija suteikia nukrypti leidžiančią nuostatą, jaunesni kaip trijų mėnesių I priedo A dalyje išvardytų rūšių gyvūnai negali būti vežami tol, kol jie nėra vakcinacijai tinkamo amžiaus ir, jei tai numatyta taisyklėse, kol jiems neatliktas antikūnų titrą nustatantis tyrimas.

3. Europos Parlamentas ir Taryba gali pratęsti 1 dalyje nustatytą pereinamąjį laikotarpį, remdamiesi Komisijos pasiūlymu pagal Sutartį.

▼M13

7 straipsnis

I priedo C dalyje išvardytų rūšių gyvūnų judėjimui tarp valstybių narių arba iš teritorijos, įtrauktos į II priedo B dalies 2 skirsnį, netaikomi jokie reikalavimai, susiję su pasiutlige. Prireikus, kitų ligų atveju Komisija nustato specialius reikalavimus, tarp jų galimą gyvūnų skaičiaus ribą. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, patvirtinamos pagal 24 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. Pagal 24 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą gali būti sudarytas tokius gyvūnus lydinčio sertifikato pavyzdys.

▼B

III SKYRIUS

Judėjimo iš trečiųjų šalių reikalavimai

8 straipsnis

1. I priedo A ir B dalyse išvardytų rūšių naminiai gyvūnėliai:

a) vežami iš trečiųjų šalių, įtrauktų į II priedo B dalies 2 skirsnį ir C dalį, ir įvežami į:

i) vieną iš valstybių narių, įtrauktų į II priedo B dalies 1 skirsnio sąrašą, atitinka 5 straipsnio 1 dalies reikalavimus;

▼M15

ii) iki 2011 m. gruodžio 31 d. – vieną iš valstybių narių, įtrauktų į II priedo A dalies sąrašą, tiesiogiai arba po tranzito per vieną iš teritorijų, įtrauktų į II priedo B dalį, atitinka 6 straipsnio reikalavimus;

▼B

b) vežami iš kitos trečiosios šalies ir įvežami į:

i) vieną iš valstybių narių, įtrauktų į II priedo B dalies 1 skirsnio sąrašą:

— identifikuojami taikant 4 straipsnyje apibrėžtos identifikavimo sistemos priemones, ir

— turi būti:

— paskiepyti nuo pasiutligės pagal 5 straipsnio reikalavimus, ir

— neutralizacijos metodu tiriamo mėginio, kurį įgaliotas veterinarijos gydytojas paima praėjus bent 30 dienų nuo vakcinacijos ir likus trims mėnesiams iki jų išvežimo, antikūnų titras turi būti bent 0,5 tarptautinių vienetų mililitre.

▼B

Antikūnų titravimas turi būti atliekamas pakartotinai naminiams gyvūnėliams, kuriems vakcinacija buvo pakartotinai atliekama 5 straipsnio 1 dalyje nustatytais laikotarpiais.

Minėtas trijų mėnesių laikotarpis netaikomas pakartotinai įvežamiems naminiams gyvūnėliams, kurių pase nurodyta, kad titravimas atliktas prieš gyvūną išvežant iš Bendrijos teritorijos ir kad tyrimo rezultatai yra teigiami;

▼M15

ii) iki 2011 m. gruodžio 31 d. – vieną iš valstybių narių, įtrauktų į II priedo A dalies sąrašą, tiesiogiai arba po tranzito per vieną iš teritorijų, įtrauktų į II priedo B dalį, pateikiami karantinui, išskyrus atvejus, jei po įvežimo į Sąjungą jie atitiko 6 straipsnio reikalavimus.

▼B

2. Naminius gyvūnėlius turi lydėti oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo išduotas sertifikatas arba, juos įvežant pakartotinai, pasas, patvirtinantis 1 dalies nuostatų atitikimą.

3. Nepaisant pirmiau pateiktų nuostatų:

a) naminiams gyvūnėliams iš teritorijų, išvardytų II priedo B dalies 2 skirsnyje, taikomos II skyriuje išdėstytos taisyklės, 24 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka nustačius, kad tokiose teritorijose taikomos taisyklės yra bent jau lygiavertės šiame skyriuje numatytoms Bendrijos taisyklėms;

b) naminius gyvūnėlius vežti, atitinkamai, iš ir į San Mariną, Vatikaną ir Italiją, Monaką ir Prancūziją, Andorą ir Prancūziją arba Ispaniją ir Norvegiją bei Švediją gali būti leidžiama laikantis reikalavimų, nustatytų nacionalinėmis taisyklėmis, kurios galioja 25 straipsnio antroje pastraipoje nustatytą dieną;

c) 24 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ir laikantis reikalavimų, kurie bus nustatyti, I priedo A dalyje išvardytų rūšių naminius gyvūnėlius, kurie yra neskiepyti ir jaunesni kaip trijų mėnesių amžiaus, įvežti iš trečiųjų šalių, išvardytų II priedo B ir C dalyse, gali būti leidžiama tik tuo atveju, jei tai garantuoja tos šalies padėtis dėl pasiutligės.

4. Šio straipsnio įgyvendinimo priemonės ir, svarbiausia, sertifikato pavyzdys patvirtinami 24 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

▼M13

9 straipsnis

Gyvūnų rūšių, išvardytų I priedo C dalyje, judėjimui iš trečiųjų šalių taikomus reikalavimus nustato Komisija. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, patvirtinamos pagal 24 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. Gyvūnus lydinčio sertifikato pavyzdys nustatomas pagal 24 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

▼B

10 straipsnis

►M13 Komisija sudaro trečiųjų šalių sąrašą, numatytą II priedo C dalyje. Trečioji šalis, siekianti būti įtraukta į tokį sąrašą, turi pateikti duomenų apie pasiutligės padėtį ir įrodyti, kad: ◄

a) pranešti institucijoms apie galimus pasiutligės atvejus yra būtina;

b) bent dvejus metus vykdoma veiksminga monitoringo sistema;

c) šalies veterinarinių tarnybų struktūra ir organizacija yra pakankamos užtikrinti sertifikatų patikimumą;

d) įgyvendintos visos pasiutligės prevenciją ir kontrolę reguliuojančios priemonės, tarp jų ir importo taisyklės;

e) vakcinos nuo pasiutligės prekyba yra reglamentuota (leidžiamų vakcinų ir įgaliotų laboratorijų sąrašas).

▼M13

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 24 straipsnio 5 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

11 straipsnis

Valstybės narės pateikia visuomenei aiškią ir lengvai prieinamą informaciją apie sveikatos reikalavimus, kurie taikomi naminių gyvūnėlių vežimui Bendrijos teritorija ne komerciniais tikslais, ir sąlygas, kuriomis jie į tokią teritoriją gali būti įvežami arba pakartotinai įvežami. Jos taip pat užtikrina, kad personalas, dirbantis įvežimo vietose, yra visapusiškai informuotas apie tokias taisykles ir sugeba jas įgyvendinti.

12 straipsnis

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad iš trečiosios šalies į Bendrijos teritoriją įvežamiems naminiams gyvūnėliams, išskyrus II priedo B dalies 2 skirsnyje išvardytas rūšis, būtų taikoma:

a) vežant penkis arba mažiau gyvūnų – dokumentų ir tapatumo patikrinimai, kuriuos kompetentingos institucijos atlieka įvažiavimo į Bendrijos teritoriją vietoje;

b) vežant daugiau kaip penkis gyvūnus – reikalavimai ir patikrinimai, nustatyti Direktyvoje 92/65/EEB.

Valstybės narės paskiria už tokius patikrinimus atsakingas institucijas ir nedelsdamos apie tai informuoja Komisiją.

13 straipsnis

Kiekviena valstybė narė sudaro įvažiavimo vietų, minimų 12 straipsnyje, sąrašą ir siunčia jį kitoms valstybėms ir Komisijai.

▼B

14 straipsnis

Naminį gyvūnėlį vežantis jo savininkas arba už jį atsakingas fizinis asmuo institucijoms, atsakingoms už patikrinimus, turi pateikti pasą arba 8 straipsnio 2 dalyje numatytą sertifikatą, kuriame būtų patvirtinta, kad laikomasi visų vežimo reikalavimų.

▼M15

Jeigu 4 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytas atsakiklis neatitinka Ia priede nustatytų reikalavimų, naminio gyvūnėlio savininkas arba savininko vardu už jį atsakingas asmuo bet kurio patikrinimo metu turi pateikti tokio atsakiklio skaitymui būtinas priemones.

▼B

Tokių patikrinimų metu nustačius, kad gyvūnas neatitinka šiame reglamente nustatytų reikalavimų, kompetentingos institucijos, pasikonsultavusios su oficialiai paskirtu veterinarijos gydytoju, priima sprendimą:

a) grąžinti tokį gyvūną į jo kilmės šalį;

b) gyvūną izoliuoti esant oficialiai kontrolei laikotarpiui, per kurį jis atitiktų sveikatos reikalavimus, išlaidas padengiant savininkui arba už jį atsakingam fiziniam asmeniui, arba

c) neišvengiamu atveju – sunaikinti gyvūną, nereikalaujant finansinės kompensacijos, jei jo grąžinti arba izoliuoti karantine nėra galimybių.

Valstybės narės užtikrina, kad gyvūnai, kurių neleidžiama įvežti į Bendrijos teritoriją, yra laikomi esant oficialiai kontrolei tol, kol bus grąžinti į jų kilmės šalį arba bus priimtas koks nors kitas administracinis sprendimas.

IV SKYRIUS

Bendrosios ir baigiamosios nuostatos

15 straipsnis

Jei gyvūnų vežimo reikalavimuose numatytas pasiutligės tyrimas atliekant antikūnų titravimą, mėginį turi paimti įgaliotas veterinarijos gydytojas ir tyrimas turi būti atliekamas laboratorijoje, patvirtintoje pagal 2000 m. gegužės 20 d. Tarybos sprendimą 2000/258/EB dėl specialios institucijos, atsakingos už kriterijų, būtinų standartizuojant pasiutligės vakcinų veiksmingumo kontrolės serologinius tyrimus, nustatymą, skyrimo ([1]).

▼M15

16 straipsnis

Iki 2011 m. gruodžio 31 d. Suomija, Airija, Malta, Švedija ir Jungtinė Karalystė gali reikalauti, kad į jų teritoriją naminiai gyvūnėliai būtų įvežami laikantis šio reglamento įsigaliojimo dieną taikomų specialių taisyklių dėl echinokokozės, o Airija, Malta ir Jungtinė Karalystė – dėl erkių.

([1]) OL L 79, 2000 3 30, p. 40.

▼B

17 straipsnis

▼M13

Gyvūnų rūšių, išvardytų I priedo A ir B dalyse, vežimui techninius reikalavimus, išskyrus tuos, kurie nustatyti šiuo reglamentu, gali nustatyti Komisija. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, patvirtinamos pagal 24 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

Pasų, kurie turi lydėti vežant I priedo A ir B dalyse nurodytų rūšių gyvūnus, pavyzdžiai sudaromi 24 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

18 straipsnis

Taikomos apsaugos priemonės, nustatytos 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekybos tam tikrais gyvūnais ir produktais veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, atliekamų siekiant sukurti vidaus rinką ([1]) ir 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/496/EEB, nustatančia gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ir iš dalies pakeičiančia Direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB ir 90/675/EEB ([2]).

Visų pirma tais atvejais, jei tai pateisina padėtis dėl pasiutligės kurioje nors valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje, valstybės narės prašymu arba Komisijos iniciatyva, laikantis 24 straipsnio 3 dalyje nustatytos tvarkos gali būti priimtas sprendimas reikalauti, kad iš tokios teritorijos vežami I priedo A ir B dalyse išvardytų rūšių naminiai gyvūnėliai atitiktų 8 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytus reikalavimus.

▼M13

19 straipsnis

Komisija gali iš dalies keisti I priedo C dalį ir II priedo B bei C dalis siekdama atsižvelgti į pokyčius Bendrijoje arba trečiosiose šalyse, susijusius su ligų, visų pirma pasiutligės, turinčių poveikio gyvūnų rūšims, kurioms taikomas šis reglamentas, būkle, ir prireikus, taikant šį reglamentą, gali būti apribotas gyvūnų, kuriuos galima vežti, skaičius. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 24 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼M15

19a straipsnis

1. Siekdama atsižvelgti į technikos pažangą ir priimdama deleguotus teisės aktus pagal 19b straipsnį bei laikydamasi 19c ir 19d straipsniuose nustatytų sąlygų, Komisija gali priimti Ia priede nustatytų techninių identifikavimo reikalavimų pakeitimus.

([1]) OL L 224, 1990 8 18, p. 29. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 92/118/EEB (OL L 62, 1993 3 15, p. 49).

([2]) OL L 268, 1991 9 24, p. 56. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/43/EB (OL L 162, 1996 7 1, p. 1).

▼**M15**

2. Siekdama atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą, susijusią su vakcinacija nuo pasiutligės, ir priimdama deleguotus teisės aktus pagal 19b straipsnį bei laikydamasi 19c ir 19d straipsniuose nustatytų sąlygų, Komisija gali priimti Ib priede nustatytų vakcinacijos nuo pasiutligės techninių reikalavimų pakeitimus.

3. Priimdama tokius deleguotus teisės aktus, Komisija laikosi atitinkamų šio reglamento nuostatų.

19b straipsnis

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 5 straipsnio 1 dalyje ir 19a straipsnyje nurodytus deleguotus teisės aktus penkerių metų laikotarpiui nuo 2010 m. birželio 18 d. Komisija pateikia ataskaitą dėl deleguotų įgaliojimų ne vėliau kaip likus šešiems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų delegavimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas ar Taryba jį atšaukia pagal 19c straipsnį.

2. Kai tik Komisija priima deleguotą teisės aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

3. Įgaliojimai priimti deleguotus teisės aktus Komisijai suteikiami laikantis 19c ir 19d straipsniuose nustatytų sąlygų.

19c straipsnis

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 5 straipsnio 1 dalyje ir 19a straipsnyje nurodytą įgaliojimų delegavimą.

2. Institucija, pradėjusi vidaus procedūrą, kad nuspręstų, ar atšaukti įgaliojimų delegavimą, stengiasi informuoti kitą instituciją ir Komisiją per protingą terminą iki galutinio sprendimo priėmimo dienos, nurodydama deleguotus įgaliojimus, kurie galėtų būti atšaukti, ir galimas atšaukimo priežastis.

3. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų delegavimas. Jis įsigalioja nedelsiant arba vėlesnę jame nurodytą datą. Sprendimas neturi poveikio jau galiojančių deleguotų teisės aktų galiojimui. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

19d straipsnis

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali pareikšti prieštaravimus dėl deleguoto teisės akto per du mėnesius nuo pranešimo dienos.

Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiams.

2. Jeigu praėjus tam laikotarpiui nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto, deleguotas teisės aktas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja jo nuostatose nurodytą dieną.

▼**M15**

Deleguotas teisės aktas gali būti skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioti iki to laikotarpio pabaigos, jeigu tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba informavo Komisiją, kad nepareikš prieštaravimų.

3. Jeigu Europos Parlamentas ar Taryba pareiškia prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto, šis aktas neįsigalioja. Prieštaravimus pareiškusi institucija nurodo prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto priežastis.

▼**B**

20 straipsnis

Bet kuri techninio pobūdžio įgyvendinimo priemonė patvirtinama 24 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

▼**M13**

21 straipsnis

Komisija gali priimti bet kurią pereinamojo laikotarpio nuostatą, kuri leistų esamas priemones pakeisti šiuo reglamentu nustatytomis priemonėmis. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 24 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼**B**

22 straipsnis

Direktyva 92/65/EEB keičiama taip:

1. 10 straipsnyje:

a) 1 dalyje išbraukiamas žodis „šeškais“;

b) 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Prekybai šunimis, katėmis ir šeškais turi būti taikomi reikalavimai, nustatyti 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 998/2003 dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų ne komerciniais tikslais vežamiems naminiams gyvūnėliams, ir iš dalies keičiančio Tarybos direktyvą 92/65/EEB (*) 5 ir 16 straipsniuose.

Gyvūnus lydinčiame sertifikate taip pat turi būti patvirtinta, kad klinikinio patikrinimo metu, kurį likus 24 valandoms iki gyvūnų išsiuntimo atliko kompetentingos institucijos įgaliotas veterinarijos gydytojas, nustatyta, kad gyvūnų sveikatos būklė yra gera ir kad jie yra pajėgūs ištverti kelionę iki paskirties vietos.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies, prekybai į Airiją, Jungtinę Karalystę arba Švediją vežami šunys, katės ir šeškai atitinka Reglamento (EB) Nr. 998/2003 6 ir 16 straipsniuose nustatytus reikalavimus.

▼B

Gyvūnus lydinčiame sertifikate taip pat turi būti patvirtinta, kad klinikinio patikrinimo metu, kurį likus 24 valandoms iki gyvūnų išsiuntimo atliko kompetentingos institucijos įgaliotas veterinarijos gydytojas, nustatyta, kad gyvūnų sveikatos būklė yra gera ir kad jie yra pajėgūs ištverti kelionę iki paskirties vietos.

_____

(*) OL L 146, 2003 6 13, p. 1.“;

c) 4 dalyje po žodžių „mėsėdžiams žvėrims“ įrašoma:

„išskyrus 2 ir 3 dalyse nurodytų rūšių“;

d) 8 dalis išbraukiama.

2. 16 straipsnis papildomas šiomis pastraipomis:

„Kačių, šunų ir šeškų importo reikalavimai turi būti bent jau lygiaverčiai Reglamento (EB) Nr. 998/2003 III skyriaus reikalavimams.

Gyvūnus lydinčiame sertifikate taip pat turi būti patvirtinta, kad klinikinio patikrinimo metu, kurį likus 24 valandoms iki gyvūnų išsiuntimo atliko kompetentingos institucijos įgaliotas veterinarijos gydytojas, nustatyta, kad gyvūnų sveikatos būklė yra gera ir kad jie yra pajėgūs ištverti kelionę iki paskirties vietos.“

23 straipsnis

Komisija, gavusi Europos Maisto saugos tarnybos nuomonę dėl būtinybės ir toliau vykdyti serologinius tyrimus, iki 2007 m. vasario 1 d., remdamasi įgyta patirtimi ir rizikos įvertinimu, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kartu su atitinkamais pasiūlymais, dėl režimo, kuris turi įsigalioti nuo ►**M11** 2010 m. liepos 1 d. ◄, taikant 6, 8 ir 16 straipsnius nustatymo.

24 straipsnis

1. Komisijai padeda komitetas.

2. Jei daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje minimas laikotarpis – trys mėnesiai.

3. Jei daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje minimas laikotarpis – 15 dienų.

▼M13

4. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

▼**M13**

5. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 5 dalies b punktas bei 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 3 dalies c punkte, 4 dalies b punkte ir 4 dalies e punkte nustatyti laikotarpiai – atitinkamai du mėnesiai, vienas mėnuo ir du mėnesiai.

▼**B**

25 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2004 m. liepos 3 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

GYVŪNŲ RŪŠYS

A DALIS

Šunys

Katės

B DALIS

Šeškai

C DALIS

Bestuburiai (išskyrus bites ir vėžiagyvius), dekoratyvinės tropinės žuvys, varliagyviai, ropliai.

Paukščiai: visos rūšys (išskyrus naminius paukščius, kuriems taikomos Tarybos direktyvos 90/539/EEB ([1]) ir 92/65/EEB).

Žinduoliai: graužikai ir naminiai triušiai.

([1]) 1990 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva 90/539/EEB del gyvunu sveikatos reikalavimu, reglamentuojanciu Bendrijos vidaus prekyba naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniais ir ju importa iš treciuju šaliu (OL L 303, 1990 10 31, p. 6). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 2001/867/EB (OL L 323, 2001 12 7, p. 29).

▼**M15**

Ia PRIEDAS

Techniniai identifikavimo reikalavimai

Taikant 4 straipsnio 1 dalį standartinė elektroninė identifikavimo sistema – pastovusis pasyvus radijo dažninio atpažinimo įrenginys (atsakiklis):

1) atitinkantis ISO 11784 standartą ir veikiantis pagal HDX arba FDX-B technologiją;

2) skaitomas ISO 11785 standartą atitinkančiu skaitytuvu.

▼M15

Ib PRIEDAS

Techniniai vakcinacijos nuo pasiutligės reikalavimai (kaip nurodyta 5 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktyje)

Taikant 5 straipsnio 1 dalį pripažįstama, kad vakcinacija nuo pasiutligės yra galiojanti, jei laikomasi toliau išvardytų reikalavimų:

1. Vakcina nuo pasiutligės turi būti:

   a) vienai iš toliau išvardytų kategorijų priskiriama vakcina, išskyrus gyvas modifikuotas vakcinas:

      i) inaktyvuota vakcina, kurios vienoje dozėje yra bent vienas antigeno vienetas (PSO standartas); arba

      ii) rekombinantinė vakcina, nurodanti pasiutligės viruso imunizuojantį glikoproteiną gyvame viruso vektoriuje;

   b) jei vakcinacija šia vakcina atlikta valstybėje narėje, jai suteiktas leidimas prekiauti pagal:

      i) 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus ([1]); arba

      ii) 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 726/2004, nustatantį Bendrijos leidimų dėl žmonėms skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo ir priežiūros tvarką ir įsteigiantį Europos vaistų agentūrą ([2]);

   c) jei vakcinacija šia vakcina atlikta trečiojoje šalyje, ji turi atitikti bent būtinuosius saugos standartus, nustatytus Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos (PGSO) Sausumos gyvūnų diagnostinių tyrimų ir vakcinų vadovo 2008 m. redakcijos 2.1.13 skyriaus C dalyje.

2. Vakcinacija nuo pasiutligės gali būti pripažįstama galiojančia, tik įvykdžius šias sąlygas:

   a) vakcina panaudota dieną, kuri nurodyta:

      i) paso IV skirsnyje; arba

      ii) atitinkame gyvūno sveikatos sertifikato skirsnyje;

▼M16

   b) a punkte nurodyta diena negali būti ankstesnė nei ženklinimo poodine mikroschema ar tatuiravimo diena, nurodyta:

      i) paso III skirsnio 2 ar 5 dalyje; arba

      ii) pridedamo gyvūno sveikatos sertifikato atitinkamame skirsnyje;

▼M15

   c) po vakcinacijos protokolo užbaigimo turi būti praėjusi ne mažiau kaip 21 diena, kaip reikalaujama gamintojo pirminės vakcinacijos atvejais pagal 1 punkto b papunktyje nurodyto leidimo prekiauti technines specifikacijas vakcinoms nuo pasiutligės valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje, kuriose atliekama vakcinacija;

   d) vakcinacijos galiojimo laikotarpį, kaip nurodyta vakcinos naudojimo valstybės narės ar trečiosios šalies vakcinos nuo pasiutligės leidimo prekiauti techninėse specifikacijose, įgaliotas veterinarijos gydytojas turi įrašyti:

      i) paso IV skirsnyje; arba

([1]) OL L 311, 2001 11 28, p. 1.
([2]) OL L 136, 2004 4 30, p. 1.

▼**M15**

ii) atitinkamame gyvūno sveikatos sertifikato skirsnyje;

e) pakartotinė (stimuliuojanti) vakcinacija turi būti laikoma pirmine, jei ji nebuvo atlikta per d punkte nurodytą ankstesnės vakcinacijos galiojimo laikotarpį.

▼M9

II PRIEDAS

ŠALIŲ IR TERITORIJŲ SĄRAŠAS

A DALIS

IE Airija

MT Malta

SE Švedija

UK Jungtinė Karalystė

B DALIS

1 skirsnis

a) DK Danija, įskaitant GL – Grenlandiją ir FO – Farerų salas;

b) ES Ispanija, įskaitant Balearų salas, Kanarų salas, Seutą ir Meliliją;

c) FR Prancūzija, įskaitant GF – Prancūzijos Gvianą, GP – Gvadelupą, MQ – Martiniką ir RE – Reunioną;

d) GI Gibraltaras;

e) PT Portugalija, įskaitant Azorų ir Madeiros salas;

f) A dalyje ir šio skirsnio a, b, c ir e punktuose neišvardytos valstybės narės.

2 skirsnis

AD Andora

CH Šveicarija

▼M18

———————

▼M9

IS Islandija

LI Lichtenšteinas

MC Monakas

NO Norvegija

SM San Marinas

VA Vatikanas

C DALIS

AC Dangun Žengimo sala

AE Jungtiniai Arabų Emyratai

AG Antigva ir Barbuda

AN Nyderlandų Antilai

AR Argentina

AU Australija

AW Aruba

BA Bosnija ir Hercegovina

BB Barbadosas

▼M10

———————

▼M9

BH Bahreinas

BM Bermudų salos

BY Baltarusija

CA Kanada

CL Čilė

FJ Fidžis

FK Folklendo salos

HK Honkongas

▼M12

———————

▼M9

JM Jamaika

JP Japonija

KN Sent Kitsas ir Nevis

KY Kaimanų salos

▼M14

LC Sent Lusija

▼M9

MS Montseratas

MU Mauricijus

MX Meksika

▼M10

MY Malaizija

▼M9

NC Naujoji Kaledonija

NZ Naujoji Zelandija

PF Prancūzijos Polinezija

PM Sen Pjeras ir Mikelonas

▼M10

———————

▼M9

RU Rusijos Federacija

SG Singapūras

SH Šv. Elenos sala

TT Trinidadas ir Tobagas

TW Taivanas

▼M17

US Jungtinės Amerikos Valstijos (įskaitant AS – Amerikos Samoa, GU – Guamą, MP – Marianos Šiaurines Salas, PR – Puerto Riką ir VI – Mergelių Salas (JAV))

▼M9

VC Sent Vinsentas ir Grenadinai

VG Didžiosios Britanijos Mergelių salos

VU Vanuatu

WF Volis ir Futūna

YT Majotas